

عنوان مقاله:

اثرات جیبرلین بر برخی پارامترهای بیوشیمیایی در گیاه دارویی مرزه *Satureja hortensis* L تحت تنش شوری

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی فیزیولوژی گیاهی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

پویا آروین - استادیار، گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تنش شوری یکی از عمده ترین موانع برای رشد و تولید موفق محصول در گیاهان است. عوامل هورمونی مانند جیبرلین به عنوان تنظیم کننده رشد گیاهی می تواند اثرات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی متفاوتی در گیاهان تحت تنش شوری ایفا کنند. در پژوهش حاضر اثر غلظت های مختلف کلرید سدیم (صفر، 30، 60، 90 و 120 میلی مولار) و جیبرلین (صفر و 100 میکروگرم در لیتر) بر محتوای مالون دی آلدهید، فنل و فلاونوئید در گیاه مرزه مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که شوری میزان فنل و فلاونوئید کل را در گیاهان مرزه تحت تنش به طور معنی داری نسبت به نمونه شاهد افزایش داد. در برهم کنش شوری و جیبرلین نیز میزان این ترکیبات نسبت به شاهد و تیمارهای ساده شوری افزایش معنی داری را نشان داد. میزان تجمع مالون دی آلدهید که میزان تخریب و پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی را نشان می دهد نیز با افزایش غلظت کلرید سدیم افزایش معنی داری نسبت به نمونه شاهد داشت ولی با اضافه کردن 100 میکروگرم در لیتر جیبرلین به تیمارهای شوری میزان تجمع آن کاهش یافت که این نشان می دهد جیبرلین آثار منفی نمک بر پراکسیداسیون لیپیدهای غشاء را کم کرده و بدین ترتیب باعث افزایش مقاومت گیاهان به شرایط تنش شده است.

کلمات کلیدی:

ترکیبات فنلی، جیبرلین، شوری، فلاونوئیدها، مالون دی آلدهید، مرزه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/998015>

